

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
ГЈУКАТА КУШТЕТУЕСЕ
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 29. augusta 2014. god.
Br.ref.:RK 706/14

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ

у

слуčaju br. KI95/14

Подносилац

N.P.P. "Adriatik - Commerce"

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda,
E. Rev. br. 30/2013, od 9. decembra 2013. god.**

УСТАВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ КОСОВО

у сastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Подносилац захтева

1. Подносилац захтева је N.P.P. "Adriatik - Commerce", са седиштем у селу Велекинце, општина Гњилане, представљен од стране г. Мухамет Шала, адвокат из Приštine.

Osporena odluka

2. Podnositac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda E. Rev. br. 30/2013, od 9. decembra 2013. god., za koju tvrdi da je primio 3. februara 2014. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar ovog zahteva je ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda, E. Rev. br. 30/2013, od 9. decembra 2013. god., kojom podnositac zahteva tvrdi da su mu povređena ustavna prava garantovana članom 21 [Opšta Načela], članom 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Sudjenje], članom 53 [Tumačenje Odredbi Ljudskih Prava], kao i članom 6.1 [Pravo na pravično suđenje] EKLJP.

Pravni osnov

4. Pravni osnov ovog zahteva su članovi 113.7 i 21.4 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) i članovi 20 i 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo, br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 26. maja 2014. god., podnositac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 10. juna 2014. god., predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI95/14, imenovao sudiju Snezhana Botusharova za sudiju izvestioca i odlukom br. KSH. KI95/14, imenovao članove Veća za razmatranje, u sledećem sastavu sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues (član) i Prof. dr Enver Hasani (član).
7. Dana 10. juna 2014. god., Sud je obavestio podnosioca i Vrhovni sud o registraciji zahteva.
8. Dana 26. juna 2014. god., sudija Kadri Kryeziu je u pisanoj formi obavestio Sud, o njegovom zahtevu za izuzeće sa sednica, za period juni - juli 2014. god., dok Sud ne odluči o navodima pokrenutim protiv njega.
9. Dana 3. jula 2014. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudske izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Podnositac zahteva je bio u obligacionom odnosu sa Osiguravajućim društvom "Siguria" u Prištini (polisa osiguranja 1500047, sa serijskim br. 00059, 5. januar 2007. god.), za osiguranje imovine od požara i drugih opasnosti.
11. Dana 10. juna 2007. god., imovina podnosioca zahteva, Fabrika sundera, zahvaćena je vatrom, izazivajući materijalnu štetu u dva od pet sektora ove fabrike.

12. Dana 4. januara 2008. god., podnositac zahteva se obratio Osiguravajućem društvu "Siguria" pisanim zahtevom radi naknade štete prouzrokovane požarom. Zahtev podnosioca o naknadi materijalne štete je izvršen na osnovu polise osiguranja br. 1500047, sa serijskim br. 00059, od 5. januara 2007. god. Međutim, prema tvrdnjama zastupnika podnosioca zahteva, Osiguravajuće društvo "Siguria" nije ispunilo svoju obavezu za isplatu nadoknade štete.
13. Dana 4. februara 2008. god., podnositac je podneo tužbeni zahtev Opštinskom sudu u Gnjilanu, međutim, sud je sebe proglašio nenađežnim u pogledu predmeta i dostavio je predmet Okružnom privrednom sudu u Prištini.
14. Dana 19. novembra 2009. god., Okružni privredni sud u Prištini je presudom II. C. br. 127/2008, odbio kao neosnovan tužbeni zahtev podnosioca, kojim je tražio isplatu materijalne štete, tražeći i primenu zakonske kamate od dana podnošenja tužbenog zahteva pa do konačne isplate vrednosti izazvane štete.
15. Podnositac zahteva je na presudu Okružnog privrednog suda u Prištini izjavio žalbu Apelacionom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Apelacioni sud), zbog bitnih povreda odredaba postupka, pogrešnog utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava.
16. Dana 8. maja 2013. god., Apelacioni sud je doneo presudu Ac. br. 85/2012, odbijajući kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva i potvrdio presudu Okružnog privrednog suda u Prištini, II. C. br. 127/2008, od 19. novembra 2009. god.
17. Pored toga, sledi obrazloženje odbijanja tužbenog zahteva podnosioca od strane Apelacionog suda:

"Zbog činjenice da nijednim dokazom nije utvrđen uzrok požara koji je nastao u poslovnim prostorijama, nije stvoren ni pravni osnov za naknadu materijalne štete i izgubljene zarade. Tužilac je bio dužan da, nakon nastanka požara, obezbedi dokaze preko nadležnog suda i to angažovanjem odgovarajućeg veštaka, na osnovu kojih bi bilo moguće utvrditi pravo činjenično stanje. Tužilac nije ni u prvostepenom niti u žalbenom postupku pružio dokaze kojima bi potkrepio osnovanost tužbenog zahteva. Odredbom člana 221. ZPP je predviđeno da kad sud izvođenjem dokaza ne može uverljivo utvrditi neku činjenicu, on će izvesti zaključak primenom odredaba tereta dokazivanja, a u konkretnom slučaju teret dokazivanja osnovanosti tužbenog zahteva pada na tužioca".

18. Podnositac zahteva je na presudu Ac. br. 85 /2012 Apelacionog suda izjavio reviziju Vrhovnom sudu, tražeći ponovo isplatu materijalne štete i naknadu izgubljene zarade, prouzrokovane izbijanjem požara u fabrici sundera.
19. Dana 9. decembra 2013. god., Vrhovni sud je doneo presudu E. Rev. br. 30/2013, kojom je odbio u celosti reviziju izjavljenu od strane podnosioca zahteva.
20. Pored toga, Vrhovni sud je obrazložio odbijanje revizije na sledeći način:

“Polazeći od iznetog stavnja stvari, Vrhovni sud Kosova je ocenio da je drugostepeni sud pravilno postupio kada je našao da je žalba tužioca neosnovana, pa je istu kao takvu i odbio i presudu prvostepenog suda potvrdio. U navedenoj presudi, Apelacioni sud je dao dovoljno razloga o odlučnim činjenicama, koje prihvata i ovaj sud.

Navode iz revizije da je sud učinio povреду odredaba parničnog postupka, obzirom da je izreka presude kontradiktorna i u suprotnosti sa obrazloženjem, da nisu primenjene parnično-pravne odredbe i nisu pravilno utvrđene značajne činjenice i dokazi, što je uticalo na to da je sud doneo neosnovanu i nezakonitu odluku – Vrhovni Sud ocenjuje kao neosnovane, obzirom da se u reviziji ne navodi u kom je delu izreka pobijane presude u suprotnosti sa obrazloženjem, dok u pogledu ocene dokaza, Vrhovni sud Kosova nalazi da su nižestepeni sudovi pravilno ocenili činjenicu da požar nije nastao od električne sijalice, kako navodi tužilac, jer je nalaz dao veštak elektrotehničke struke M. V., koji je isključio mogućnost da je uzrok požara bila toploplota oslobođena u električnoj sijalici, koji je svoje mišljenje zasnivao na izvršenom eksperimentu.

Činjenicu navedenu u reviziji da sud nije uzeo u obzir izveštaj Uprave za javnu bezbednost i emergenciju – Sekcija za prevenciju i otkrivanje požara, u kome se navodi da se u konkretnom slučaju ne radi o elementu namere, pri čemu se isključuje ljudski faktor – Vrhovni sud je ocenio, ali je našao da ista nije od uticaja na drugačije odlučivanje, obzirom da nije utvrđen uzrok požara koji je nastao u poslovnim prostorijama tužioca, dok u smislu člana 319. stav 1. ZPP, svaka parnična stranka je obavezna da dokaže činjenice na kojima zasniva svoje navode, a prema stavu 2. istog člana, dokazivanje obuhvata sve činjenice koje su značajne za donošenje odluke. Požar je nastao dana 10.06.2007. godine, a tužba Opštinskom судu u Gnjilanu je podneta 22.02.2008. godine, dok je Okružni privredni sud u Prištini tužbu primio 11.04.2008. godine, tako da je pribavljanje dokaza bilo neophodno, obzirom da je članom 379. ZPP predviđena takva mogućnost u slučajevima kad postoji opasnost da jedan dokaz nestane ili se njegovo pribavljanje otežava, koju mogućnost tužilac nije iskoristio, pa prema tome Vrhovni sud Kosova ocenjuje da je pravno stanovište nižestepenih sudova da je tužbeni zahtev tužioca neosnovan, pravilno i na zakonu zasnovano, tako da navod iz revizije da je materijalno pravo pogrešno primenjeno, neosnovan”.

Navodi podnosioca

21. Podnositelj zahteva tvrdi da je Vrhovni sud povredio njegova prava garantovana Ustavom, jer nije pozvao njegovog zastupnika da učestvuje na raspravi prilikom razmatranja vanrednog pravnog sredstva (revizije). Podnositelj zahteva tvrdi, takođe, da ga ni Apelacioni sud nije pozvao da učestvuje na raspravi prilikom razmatranja žalbe izjavljene na presudu prvostepenog suda, kako bi imao priliku da komentariše činjenice i dokaze pokrenute u ovom parničnom predmetu. Ovom činjenicom, podnositelj zahteva tvrdi da mu je povređen princip jednakosti oružja u postupku pred navedenim sudovima.
22. Podnositelj zahteva tvrdi da Sud može da primeni svoju presudu u slučaju KI108/10, *Fadil Selmanaj*, od 6. oktobra 2011. god.

Prihvatljivost zahteva

23. Sud prvo ocenjuje da li je podnositac zahteva ispunio uslove koji su propisani Ustavom i dalje precizirani Zakonom i Poslovnikom o radu.

24. U ovom zahtevu, Sud se poziva na član 48. Zakona, koji propisuje: „*Podnositac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnositac želi da ospori.*”

25. Osim toga, pravilo 36 (1) c) i 36 (2) d) Poslovnika o radu, propisuje:

36 (1) „Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:

[...]

c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.

36 (2) Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava;

[...]

d) da podnositac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju”.

26. Podnositac zahteva u ovom slučaju tvrdi da je presudom Vrhovnog suda, E. Rev. br. 30/2013, od 9. decembra 2013. god., povređeno njegovo ustavno pravo garantovano članom 21 [Opšta Načela], članom 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje], članom 53 [Tumačenje Odredbi Ljudskih Prava] kao i članom 6.1 [Pravo na pravično suđenje] EKLJP.

27. Što se tiče tvrdnji o povredi člana 31. Ustava [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje], Sud smatra da podnositac zahteva u ustavnom pogledu nije argumentovao dokazima, kako mu je i zašto Vrhovni sud povredio ovu odredbu Ustava.

28. Vrhovni sud je na opširan način obrazložio svoju odluku, odgovarajući na žalbu podnosioca zahteva po svim pitanjima pokrenutim pred njim (vidi obrazloženje presude Vrhovnog suda E. Rev. br. 30/2013, u stavu 17, ovog dokumenta).

29. Što se tiče tvrdnje podnosioca zahteva da je ovaj slučaj sličan sa njegovom presudom u slučaju KI108/10, Sud smatra da se činjenične i proceduralne okolnosti slučaja podnosioca znatno razlikuju od slučaja na koji se on poziva. U ovom slučaju, radi se o parničnoj stvari koja je rešena od strane Okružnog privrednog suda. Poslednji navedeni sud je pozvao parničare da iznesu svoje dokaze tokom glavne rasprave i saslušao ih je. Međutim, podnositac zahteva, nezadovoljan ishodom odluke, iskoristio je redovno pravno sredstvo, pravo na žalbu Apelacionom sudu, koji je u celosti potvrđio odluku prvostepenog suda. Podnositac zahteva je na odluku Apelacionog suda iskoristio i vanredno pravno sredstvo (reviziju), ali mu je i Vrhovni sud odbio tužbeni zahtev revizijom.

30. U svojoj presudi KI108/10, podnositac zahteva je bila stranka prema upravnom postupku i pokrenuo je slučaj pred NNOK. Opština Mitrovica je pokrenula upravni spor pred Vrhovnim sudom, koji je odlučio u korist opštine Mitrovica, preinačujući odluku br. 02 (285) 2008, NNOK, a da nije obavestio zainteresovanu stranku koja je direktno pogodena odlukom Vrhovnog suda.
31. Osim toga, iznosimo stav odvojen iz njegove presude u slučaju KI108/10: "*U stvari, Opština Mitrovica je podnela tužbu Vrhovnom суду у случају у којем је поднositач захтева већ био странка. Дакле, поднositач захтева није био уопште упознат са том туžбом упркос чинjenici да је та туžба суštinski утицала на одлуčivanje о његовим грађанским правима. Тада закључак је поткрепљен чланом 16. Закона о управним споровима који прописује: „трета особа којој би поништај osporenoga upravnog акта непосредно би на штету (зainteresovane особе) има у спору положај“ странке*".
32. Kao što se može primetiti, mi se bavimo potpuno drugačijim činjeničnim i proceduralnim okolnostima. Od samog početka pa do kraja, podnositac zahteva je u redovnim postupcima imao svojstvo tužioca, dok je Osiguravajuće društvo "Siguria", bila tužena stranka. Stoga, tvrdnje podnosioca zahteva da su Apelacioni i Vrhovni sud doneli odluke uskraćujući podnosiocu zahteva komentarisanje činjenica i dokaza, priloženih žalbi i reviziji, ne mogu da se smatraju povredom prava na pravično suđenje i jednakost oružja, sve dok su podnosioci zahteva pružene sve mogućnosti osporavanja odgovora na žalbu, podnetih od strane tuženog, Osiguravajućeg društva "Siguria".
33. Štaviše, Sud u ovom slučaju ne može da postupa kao sud četvrtog stepena u vezi sa presudama donetim od strane Vrhovnog suda. Dužnost je redovnih sudova da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (Vidi, *mutatis mutandis*, *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, § 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-1).
34. Sud u ovom slučaju ne može da utvrdi da su postupci pred Vrhovnim sudom, čija se odluka osporava, bili pristrasni i na neki način nepravični i proizvoljni (Vidi, *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, odluka ESLJP o prihvatljivosti zahteva br. 17064/06, od 30. juna 2009. god.).
35. Dakle, Sud nalazi da podnositac zahteva nije potkrepeo, a ni dokazao svoju tvrdnju o povredi prava na pravično i nepristrasno suđenje.
36. Shodno tome, ne postoji logična i praktična potreba za dalje razmatranje drugih navodnih povreda, koje su sažete i uključene u tvrdnji o povredi prava na pravično i nepristrasno suđenje.
37. Kao rezime, Sud zaključuje da je zahtev podnosioca, u skladu sa članom 48. Zakona i pravilom 36 (1) c) Poslovnika o radu, očigledno neosnovan.

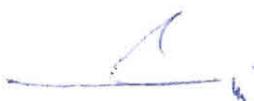
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, na osnovu člana 113.7 Ustava, u skladu sa pravilom 36 (2) b) i d), kao i pravilom 56 (2) Poslovnika, dana 3. jula 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

